

De meest gestelde vragen en antwoorden over MRSA

Wat is MRSA precies?

De Staphylococcus aureus is een huidbacterie die bij 30 tot 40% van de bevolking voorkomt zonder dat deze daar klachten van ondervinden. Mensen kunnen deze bacterie bij zich dragen, onder andere in de neus, de keel of perineum (bilnaad). Verspreiding vindt vooral plaats in het ziekenhuis omdat hier op grote schaal gebruik gemaakt wordt van antibiotica en de patiënten veelal kwetsbaar zijn.

MRSA is de afkorting van Meticilline Resistente Staphylococcus aureus. Deze bacterie is een variant van de Staphylococcus aureus en is resistent voor de meeste antibiotica. Dat betekent dat behandeling beperkt wordt, doordat er maar een paar soorten antibiotica werkzaam zijn tegen deze bacterie.

De MRSA-bacterie komt in de Nederlandse ziekenhuizen weinig voor ($\pm 1\frac{1}{2}\%$), maar wordt wel regelmatig in buitenlandse ziekenhuizen geconstateerd. Een nieuwe MRSA variant wordt in toenemende mate gesignaleerd in de varkens- en kalverhouderij. Deze variant is overdraagbaar naar de mens.

Om verspreiding binnen het ziekenhuis te voorkomen zijn er landelijke procedures om de resistente bacterie op te sporen en te bestrijden. Dit betekent dat voor patiënten die mogelijk drager zijn van de MRSA-bacterie, bijvoorbeeld door recentelijk opgenomen te zijn geweest in een buitenlands ziekenhuis of door werkzaam te zijn in de varkens/kalverhouderij, specifieke maatregelen worden getroffen.

Wat kunt u als patiënt doen?

Bent u recentelijk in een buitenlands ziekenhuis geweest of bent u werkzaam in de varkens/kalverhouderij, neem dan contact op met uw huisarts en de polikliniek van uw behandelend arts.

Patiënten die mogelijk drager zijn, worden bij voorkeur voordat zij naar het ziekenhuis gaan, door de huisarts getest op dragerschap. Dit wordt gedaan door middel van het afnemen van kweken van de neus, keel en bilnaad.

Welke preventieve maatregelen neemt het ziekenhuis als het om MRSA gaat?

Na overleg met de polikliek van uw behandelend arts kan er een afspraak gemaakt worden. Er zullen echter altijd extra maatregelen genomen worden.

Opgenomen patiënten die (mogelijk) drager zijn, worden altijd afzonderlijk (in isolatie) verpleegd. Er zal door middel van kweken, zoals hierboven beschreven staat, getest worden of zij besmet zijn met de MRSA bacterie.

Hoe besmettelijk is MRSA?

Besmetting vindt veelal plaats via intensief huidcontact. Zo levert een hand geven, doorgaans weinig kans op besmetting op. Echter, deze bacterie heeft de eigenschap lang te kunnen overleven buiten het menselijk lichaam.

Hoe gevaarlijk is MRSA?

MRSA is niet gevaarlijker dan andere huidbacteriën, die in sommige gevallen infecties kunnen veroorzaken. Voor mensen met een sterk verminderde weerstand kan MRSA wel problemen geven. Omdat de bacterie moeilijk te bestrijden is, doen ziekenhuizen al het mogelijke om deze buiten de deur te houden.

Welke symptomen treden er op bij een MRSA besmetting?

Er zijn veel varianten van MRSA-besmetting. Vaak zijn er geen symptomen waar te nemen. Maar net zoals bij de gewone *S. aureus*, kan de MRSA bacterie ook een steenpuist of ontstoken wondjes veroorzaken. Minder vaak, bijvoorbeeld bij verminderde weerstand, kan een besmetting leiden tot uitgebreidere ontstekingen elders in het lichaam.

Hoe wordt MRSA geconstateerd?

Om MRSA op te sporen worden kweken afgenomen met een wattenstokje uit de neus, keel en de bilnaad. Ook van eventuele aanwezige wonden en/of onder gipsverband worden kweken afgenomen. Dit zijn dé plaatsen waar de bacterie zich het meest thuis voelt. De uitslag van de test wordt na ongeveer vijf werkdagen verwacht. Besmetting met MRSA kan ook door een toevallsbevinding ontdekt worden, bijvoorbeeld uit een urinekweek.

Kweken naar aanleiding van contact met varkens/vleeskalveren zijn, indien negatief, drie maanden geldig. Tijdens deze periode hoeven er bij opname geen maatregelen genomen te worden.

Kan MRSA worden behandeld en waar bestaat de behandeling uit?

De bacterie kan soms vanzelf verdwijnen wanneer de patiënt genezen is van zijn aandoening en/of na ontslag uit het ziekenhuis. Wanneer de bacterie niet vanzelf verdwijnt kan behandeling worden ingezet. Behandeling bestaat uit het dagelijks douchen/wassen met desinfecterende zeep (scrub). Tevens wordt er een neuszalf voorgeschreven voor een kuur van vijf dagen. Verder worden er hygiënische maatregelen geadviseerd, gedurende de kuur, zoals het dagelijks verschonen van kleding en beddengoed.

Mocht de patiënt een infectie krijgen door de MRSA-bacterie, dan wordt deze behandeld met een specifiek antibiotica. Om verspreiding te voorkomen moet de patiënt bij opname, gedurende de behandeling in isolatie blijven.